

wot hrěschnika, kotryž se swylsami wumóženje pyta, hacž k dofonjanemu prawemu, kotryž jeho tam horkach khwali. Kaž jedyn muž steji tuta njeskónčna byla psched nim, jeje potrebnoscze, strachoty, wjeßela su jemu sjawne; pschetož tež czěmnoscž je swětłoscž psched nim. Ale s Duchom rosoma wón tež žaneho jenotliweho swojich služomnikow njeschewidzi, a był-li tež najnižschi a najkhušschi, ale spomina na njeho, fastara jeho, runje jako był tutón jenotliwy tak wjele, kaž jeho zyle kralestwo, a staji jeho tam, hdžež móže jeho žohnowanje najbóle wužiwać. Hdž wón s mudroszczu a s rosomom to jenotliwe kaž to zyle k troschtej a k wjeßelu swojich pschewidzi a srjaduje, dha wjedze psches Ducha rady a mozy wohenjowu murju wokoło swojich k sakitanju pscheczimo njescheczalam, so by mēr bjes pschestacza bjes nimi bydlił. Pschetož dziwne pucze dyrbinu wschał khodzicz na swěcze, bjes lawami a smijemi dyrbinu bydlicž, so czwilowacz, honicž a pschescžehacz dacž, a puczowacz kaž człowjeł, fiž ma sawischk psched swojim woblicžom a njewě wjazn prawizu a lěwizu rozdželicž. To pał nicžo njewadzi. Ducha rady wón nima sa radnych knježich, ale sa bjesradnych, tym budže radžicz a jich wot wscheho sčeho wumóz. A s Duchom mozy lawu nadpanje, so budžeja s nich jehnjatka, a smije pschewinje, tež teho stareho smija s jeho zylej schlachtu, so so wijeja pod našchimi nohami, a to dziwne žiwjenje k dziwnemu kónzej dowjedže. Pschetož bjes dziwow wón njeskutkuje, dokelž ma s dziwnymi ludžimi czinicž. Naposledku dyrbi tola wschitko k czesczi teho wulkeho Boha a našcheho sbóžnika Jesom Khrysta služicz, so so psches Ducha pósnačza a bohaboja snoscze prawdoszcz Božeho kralestwa twari a do naš plodzi. Psches Ducha pósnačza chze naš k pravej wěrje, a psches Ducha bohobojasnoszcz k pravej lubosczi dowjescz, so by měl lud, kotryž jeho kralowski sakon we wutrobje nožy a jeho kralowskej hnadže so dowěrja. Pschetož na to džeja pucze jeho mudroszcz a wopokasma jeho rady, so by so jeho luboscž wuliwala do našcheje wutrobny s prawdoszczu, mērom a radoszczu w swjatym Duchu.

Tutón Duch budže na nim wotpoczowacz, t. r. wón so na našcheho krala dele puszcziz, so jeho njebn wjazn wopuszczil. To je so stalo, jako kschćenil Jan wot njeho